

Vrhovni je sud djelomično prihvatio žalbu državnog odvjetnika te preinačio prvostupanjsku presudu u pogledu odluke o kazni - korigirao je visinu izrečene kaznene sankcije s pet i pol (5,5) na sedam godina zatvora (7).

U ostalom dijelu žalba državnog odvjetnika i u cijelosti žalba opt. T. M. odbijene su kao neosnovane te je u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđena prvostupanjska presuda.

Vrhovni sud podržao je zaključke prvostupanjskog suda koji se odnose na činjenicu da je optuženik bio faktični zapovjednik pričuvne postrojbe MUP-a s tzv. efektivnom kontrolom, koju je nedvojbeno imao nad svojim podređenima. Da je optuženik znao da njegovi podređeni neovlašteno oduzimaju slobodu, pljačkaju, zlostavljaju, muče, tjelesno povrjeđuju i ubijaju civilne osobe, ali je propustio koristiti svoje faktične ovlasti i to spriječiti.

Međutim, zaključuje Vrhovni sud, ni drugi koji su to mogli i morali spriječiti, jer im je to omogućavao njihov politički ili vojni status, nisu ništa poduzimali ili su kod optuženika intervenirali radi oslobađanja pojedinih uhićenika, nezainteresirani za većinu ostalih nezakonito uhićenih i mučenih civila na tom području.

Znatno višu kaznu, Vrhovni sud pravda otegotnom okolnošću koju je prvostupanjski sud propustio cijeniti, da su ubijanja i druga narušavanja fizičkog i mentalnog zdravlja i integriteta civila, najčešće građana Republike Hrvatske srpske nacionalnosti, koja je optuženik propustio spriječiti, ostvarena kroz relativno dulji period uz iznimnu brutalnost i bezobzirnost. Nadalje, prvostupanjski sud je propustio cijeniti kako je kazneno djelo ostvareno u vrijeme najžešćih borbi hrvatskih branitelja protiv agresora u vidu bivše JNA, te naoružanih vojnih i paravojnih formacija pobunjenog srpskog stanovništva potpomognutih dragovoljcima iz ostatka bivše Jugoslavije.

Ovakva kršenja pravila međunarodnog prava, naravno, nisu ni bila niti su mogla biti u funkciji obrane od agresora, već upravo suprotno.

Podsjećamo, Državni odvjetnik se žalio zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, u dijelu u kojem je prvostupanjski sud ispustio iz činjeničnog opisa inkriminacijev ezane uz sedam poznatih osoba i ukupno 24 neidentificirane osobe čiji su posmrtni ostaci ekshumirani 8. i 9. srpnja na groblju u mjestu Kukunjevac i zbog odluke o kazni, s prijedlogom pobijanu presudu preinačiti na način da se optuženik proglasi krivim i za ispuštene inkriminacije te mu se izrekne kazna zatvora u duljem trajanju, odnosno da se optuženiku, vezano uz one inkriminacije za koje je pobijanom presudom proglašen krivim, izrekne kazna zatvora u duljem trajanju.

Optuženik, putem branitelja, žalio se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kaznenoj sankciji i zbog odluke o dosuđenom imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom ukidanja pobijane presude.

Vrhovni sud je podupro utvrđenje prvostupanjskog suda kako, u pogledu ispuštenog dijela činjeničnog opisa, utvrđene činjenice ne zatvaraju krug indicija, pa se na temelju takvih indicija ne može zaključivati o nečijoj kaznenopravnoj odgovornosti. Ovo stoga što zapovjedna odgovornost ne može obuhvatiti one radnje koje su poduzele osobe za koje nije utvrđeno da bi bili pripadnici postrojbe kojom je optuženik stvarno zapovijedao.

(lang:50001:en)/(yams-select:50001)